

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4575/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Момчило Којадиновић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Драган Величковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6786/17 од 11.05.2020. године, у седници од 14.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6786/17 од 11.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 962/14 од 16.06.2017. године, исправљеном решењем под истим бројем од 07.08.2017. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да заоставштину сада пок. ГГ из ..., и пок. ДД из ... представљају непокретности наведене изреком у листу непокретности ... КО ... и то заоставштина пок. ГГ са уделом од 5/16 и заоставштина пок. ДД са уделом од 1/16, као и право коришћења са истим уделима катастарске парцеле ... у истом листу непокретности, по основу заједничког стицања у породичној економској заједници са сада пок. ЂЂ и пок. ЕЕ, што је тужени дужан признати и трпети да тужиоци као наследници и следбеници пок. ГГ и ДД исте непокретности расправе као заоставштину оставилаца, као и да за утврђене уделе пок. ГГ и ДД не производи правно дејство Уговор о поклону оверен код Општинског суда у Великој Плани Ов1 бр. 687/93 по коме је сада пок. ЂЂ отуђио наведене непокретности у корист сада пок. ЖЖ као правног претходника туженог. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца преко утврђених 5/16 удела па до тражене 1/2 удела заоставштине пок. ГГ. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца преко утврђене 1/16 удела заоставштине пок. ДД до траженог удела од 1/6. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се утврди да заоставштину пок. ЕЕ чини удео од 1/6 на наведеним непокретностима. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да заоставштину пок. ГГ чини удео од 1/2 и заоставштину пок. ДД чини удео од 1/6 на кп.бр. ... и ... у КО Ставом шестим изреке утврђено је да заоставштину пок. ГГ чини удео од 6/10 на трактору и приколицу описаним изреком, што је тужени обавезан да трпи. Ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца преко досуђених удела на трактору и приколицу. Ставом осмим изреке утврђено је да заоставштину пок. ДД чини 1/10 трактора и приколице описаних овим делом изреке, а ставом деветим

изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђених удела. Ставом десетим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да заоставштину пок. ЕЕ чини удео од 1/6 на наведеном трактору и приколици. Ставом једанаестим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 389.950,00 динара. Ставом дванаестим изреке тужени је обавезан да тужиљи ББ на име парничних трошкова исплати још 37.500,00 динара. Ставом тринаестим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду парничних трошкова.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6786/17 од 11.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда исправљена решењем. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостпене пресуде, тужени је благовремена поднео ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

У тужби за утврђење, поднетој суду 27.04.1993. године, вредност предмета спора је означена на тадашњих 20.000,00 динара. Након укидања првостепене пресуде пресудом Окружног суда у Смедереву Гж 477/2001 од 08.05.2001. године, тужиоци су у поднеску од 24.08.2001. године одредили вредност предмета спора на 16.000,00 динара.

С обзиром да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Како је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић